

VERZIJA ČETIRI

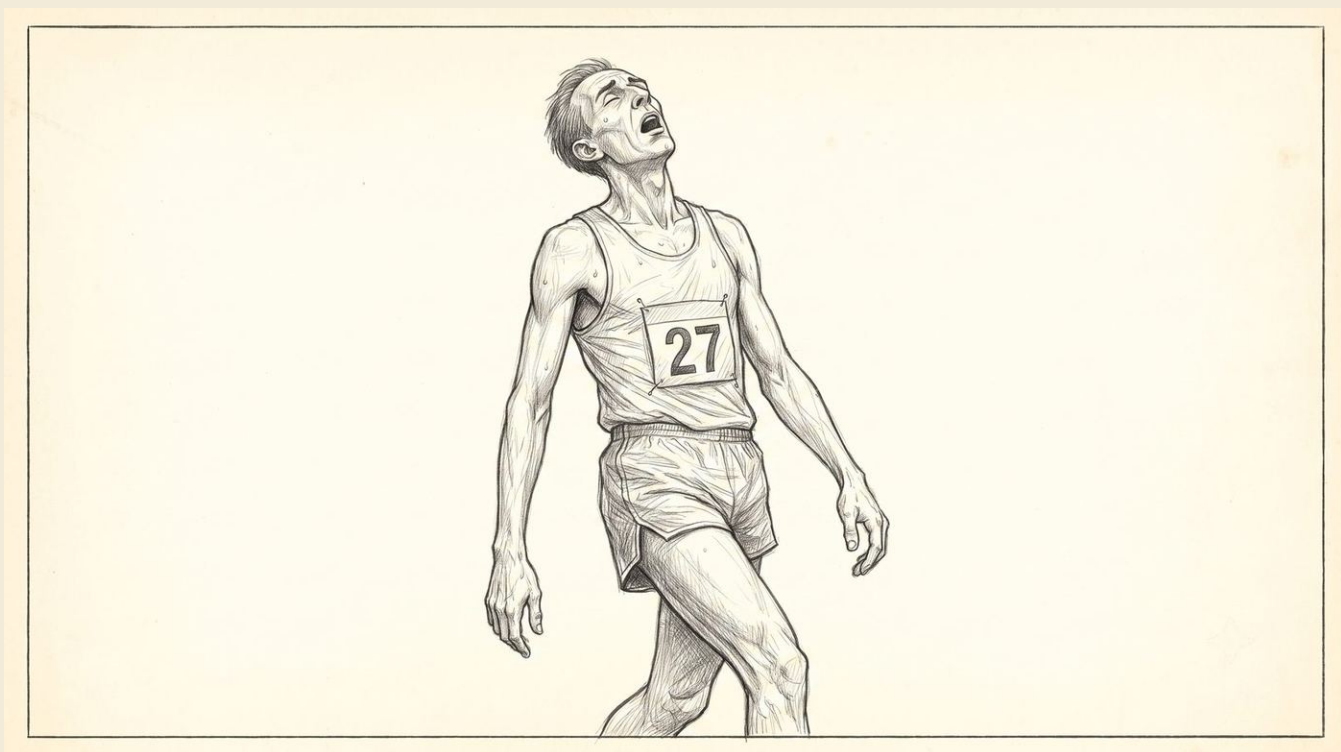
Nijemi film

Devet scena, dvije minute, nijedne riječi. Grafit na kremastom papiru. Jedan fotografiran dječak u nacrtanom svijetu.

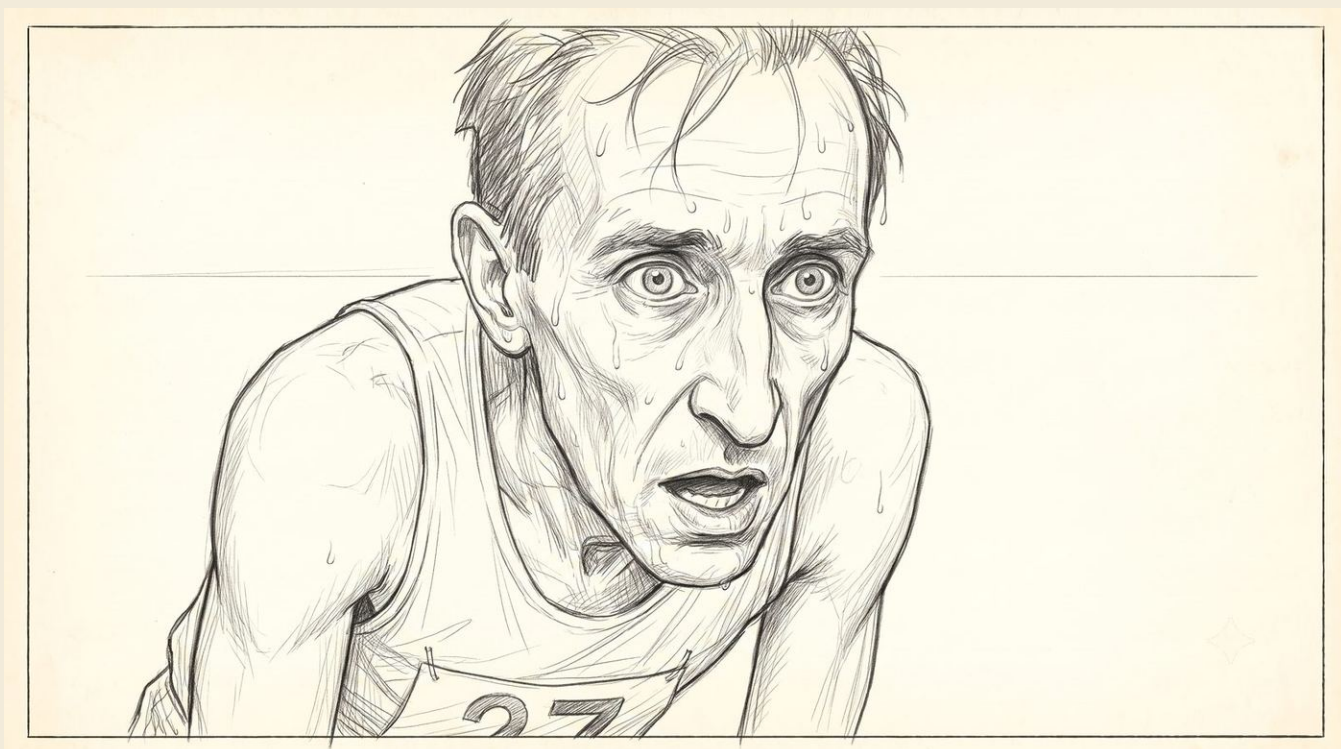
Ovo je vizualno najjača stvar napravljena na ovoj produkciji i mislim da to i dalje stoji.

I ovo je točno mjesto gdje sam se zanio. Manan je u ovoj verziji na ekranu otprilike osam sekundi od sto dvadeset. Ne govori. Pojavljuje se u kadrovima. Radio sam svoj film, ne njegov, i on je od protagonista postao gost u mojoj vizualnoj priči.

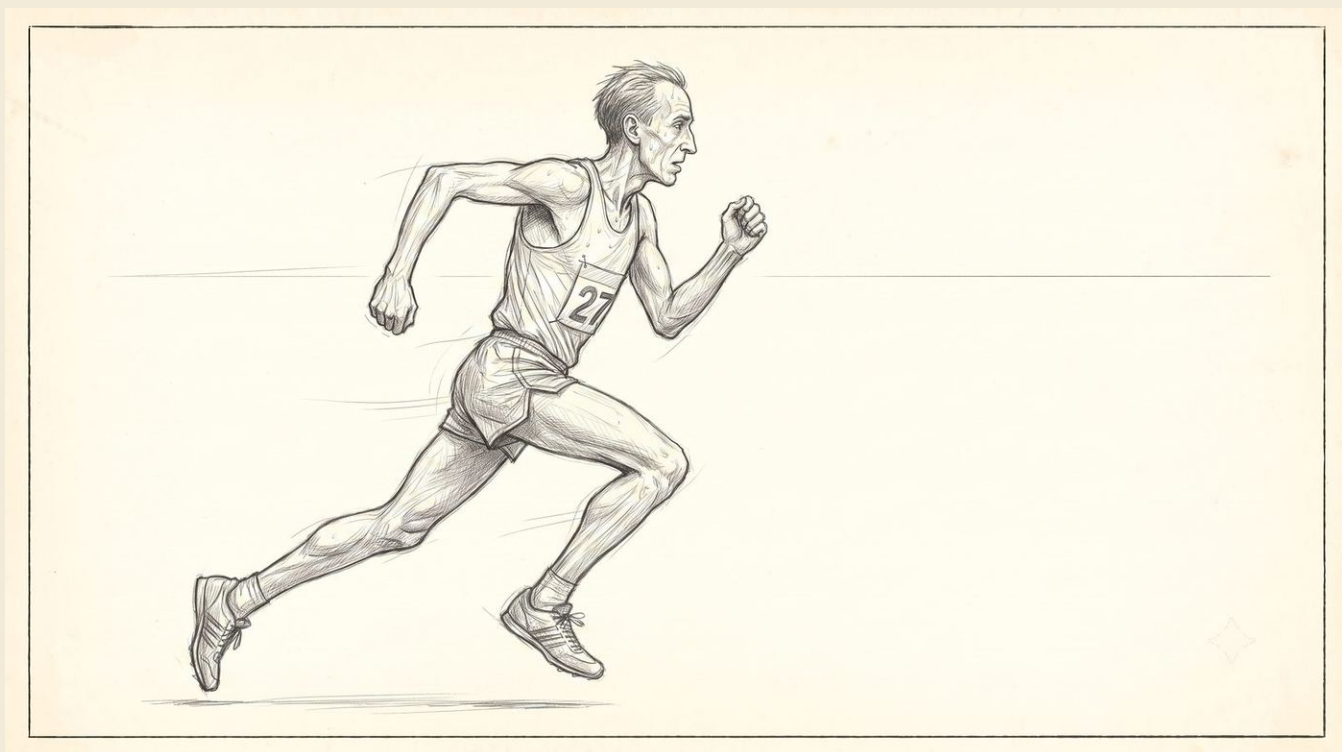
Dvanaest gotovih kadrova, od dvadeset sedam koliko ih postoji.

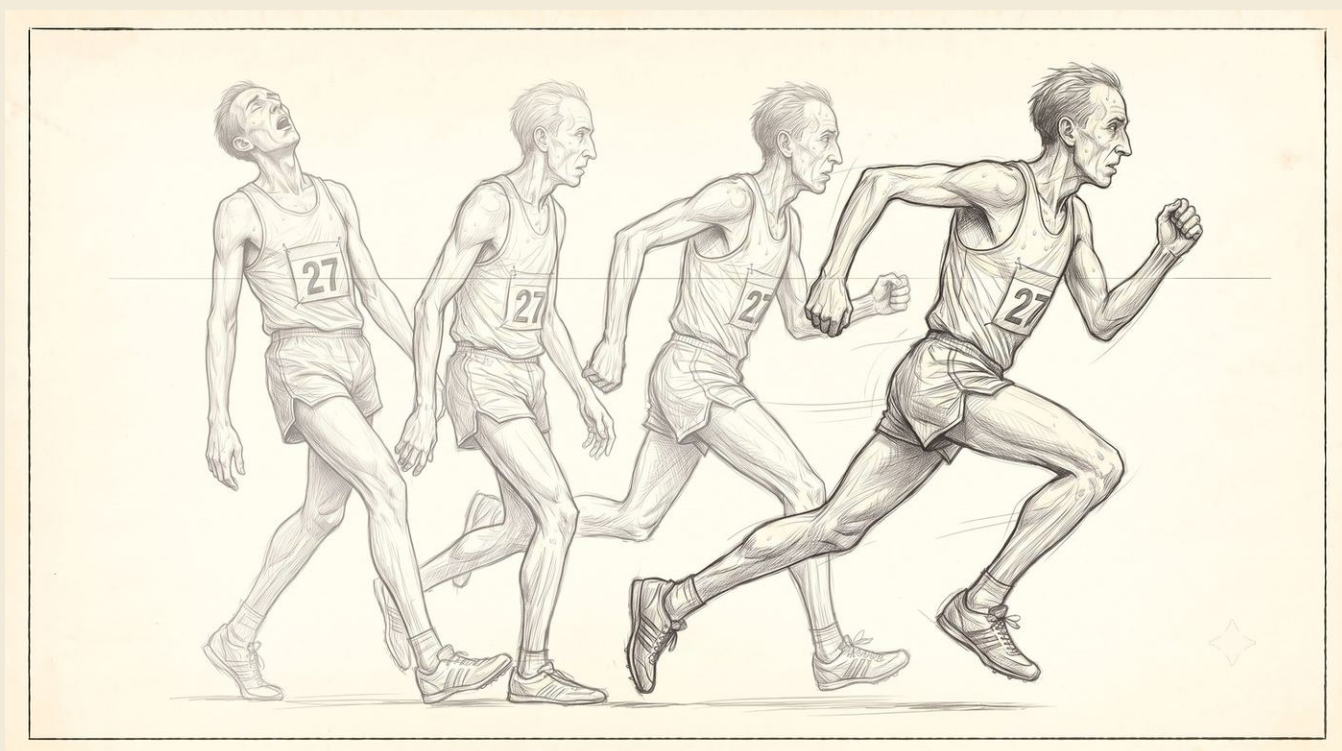
1 / 12 Trkač na kraju snage. Broj 27.

2 / 12 Njegovo lice. Ništa mu nije ostalo.

3 / 12 I onda, bez najave, eksplozija u sprint.

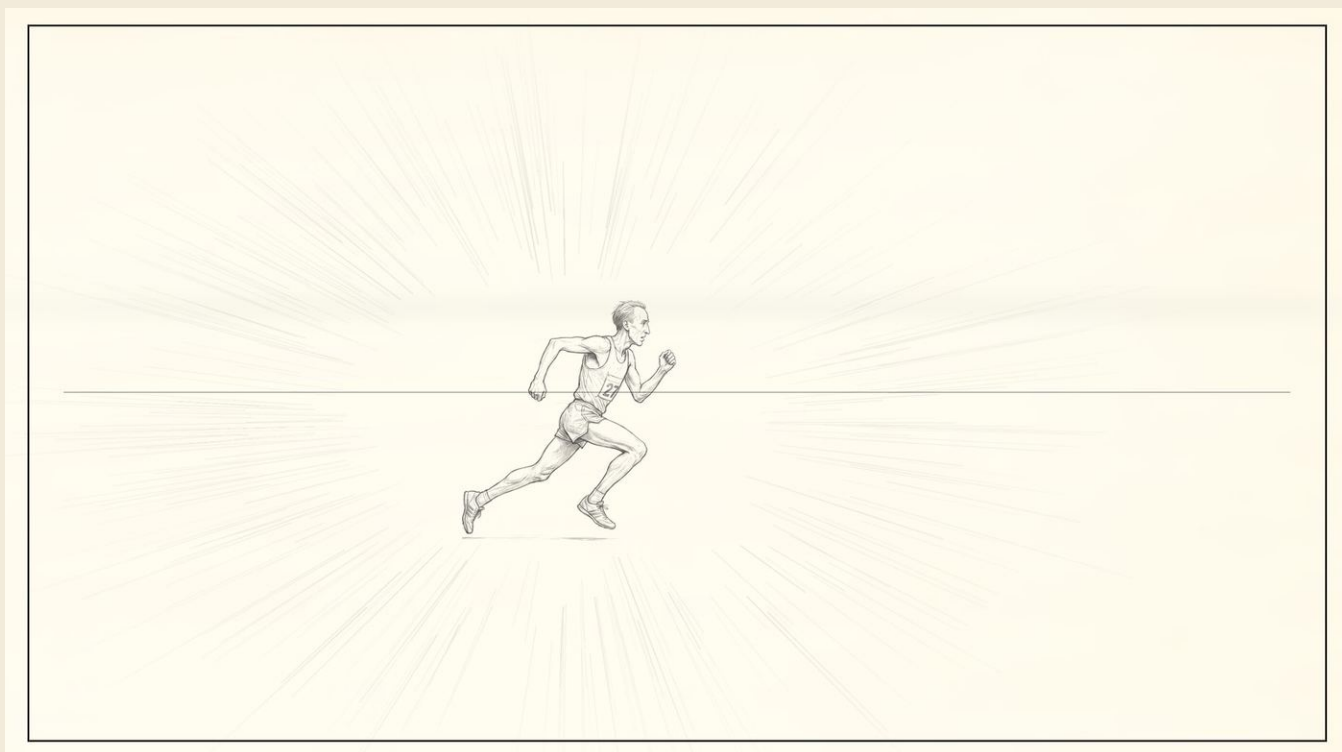
4 / 12 Ciklus koraka. Isti čovjek koji posustaje i isti koji leti.

5 / 12 Znoj s brade. Kadar traje i ništa se ne objašnjava.

6 / 12 Manan se pojavljuje unutar kapi znoja. Detektiv.

7 / 12 Trkač sam u praznini.

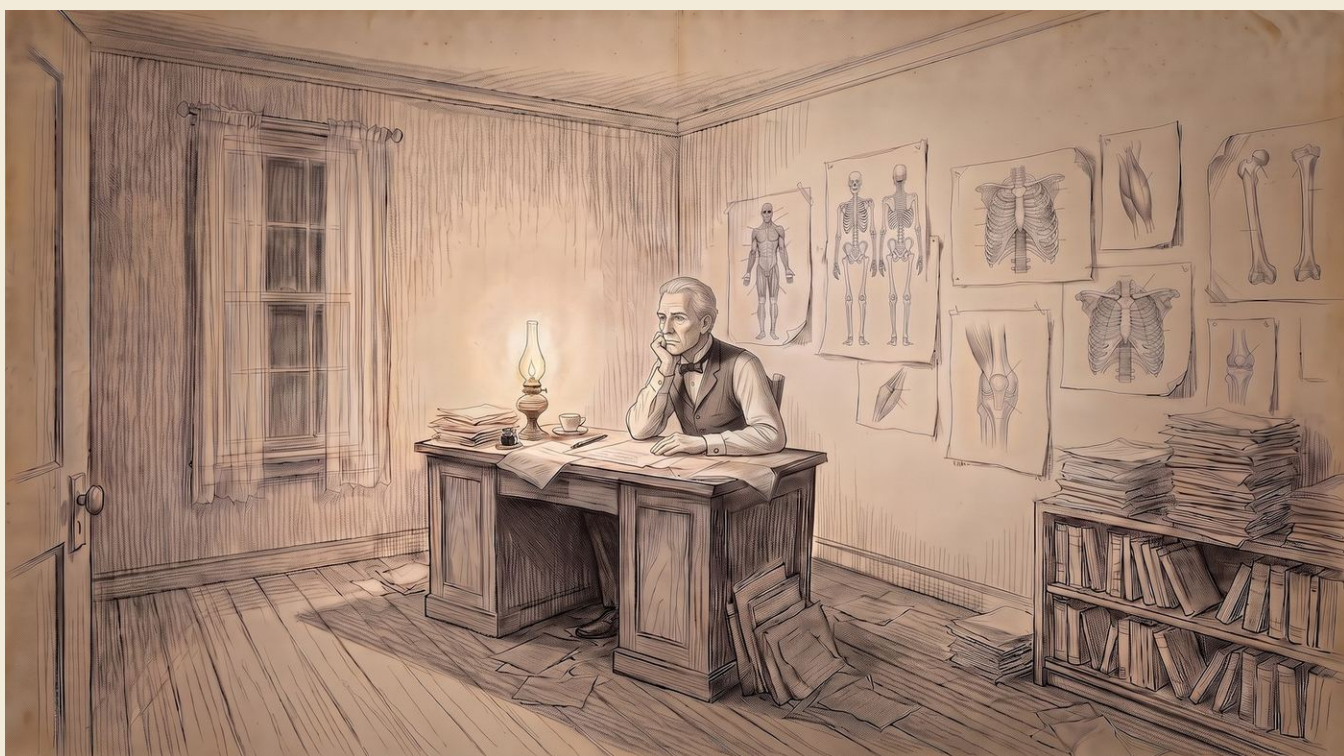
8 / 12 Manan ga promatra kroz povećalo.

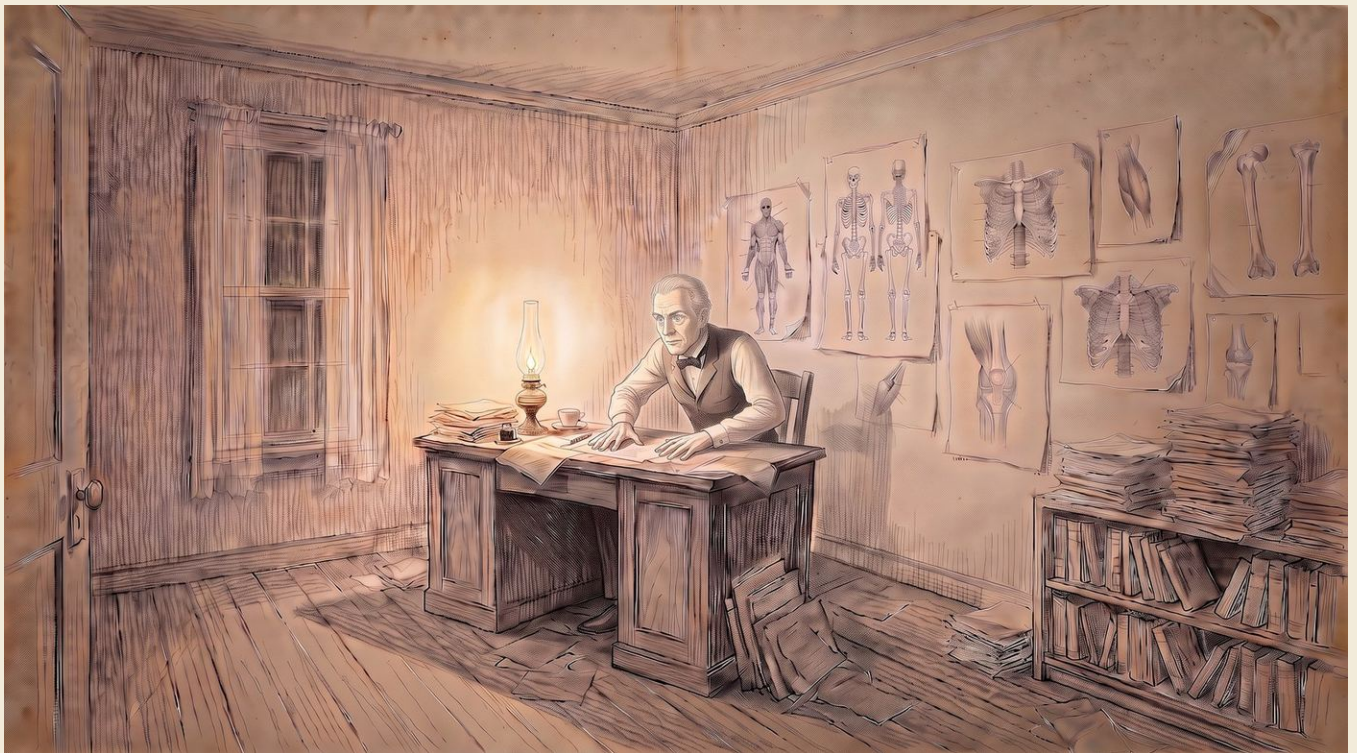
9 / 12 Povećalo na listu, a unutra radna soba iz 1923.

10 / 12 Radna soba. Hill za stolom.

11 / 12 Uljanica, papiri, anatomske ploče.

12 / 12 Ista soba, toplije svjetlo. Kraj sekvence.

